

NÉPAKARAT

Előfizetési árak:

Egész évre 120 K Félévre . . . 60 K
Negyedévre 30 K.
Egy óra helyben . . . . . 10 K
„ „ vidéken 2 koronával több.

Magyarországi Radikális Keresztényszocialista Párt
hivatalos lapja.

Felelős szerkesztő: **FRANKE JÁNOS.**
Térsszerkesztő: **WÄGNER ANTAL.**
Főmunkatárs: Bene János.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, Baross-utca 48, földszint 2.

Egyes példány ára helyben
1 korona.

Felekezeti gyűlölködés

megszüntetéséről beszél a zsidó-liberális blokk

Érdekes: római-katolikus, lutheránus, kálvinista, görögkatolikus egymás mellett jól megférnek, egymással paroláznak, szeretik egyik a másikat, mint egy közös anya édes gyermekei és bár mindenikük egy más felekezetnek a tagja, mégis *testvérek* érzik magukat *Hungária* nagy családjában. Hja igen! Most értjük a zsidó blokkot. Ők a zsidókra gondolnak. Hogy ez mindig nem jutott eszünkbe! Persze! Csak hogy itt esik tévedésbe jó- vagy rosszhiszeműen a zsidó blokk is, mint a többi fajróna. Itt nem a felekezeti harcáról van szó, nem felekezeti gyűlölködésről, hanem *faji* küzdelemről. Egy a kereszténységre és a magyarságra külön-külön és együttesen is veszélyes *faj faji uralmának a megszüntetéséről* van szó. Évezredek *vérbeli* átörökléseket, ezeknek az átörökléseknek káros megnyilatkozásait nem lehet máról-holnapra megszüntetni, ha százszor is le vannak öntve szenteltvízzel. Mi a kikeresztelkedettek is éber szemmel figyeljük, amíg több nemzedéken át magyar vérről annyira keverve nincsenek, hogy nemzethűség szempontjából megbízhatóknak nem látszanak. Ha hiányzik is belőlük a keresztény magyarsággal való ezeréves morális együttműködés, legalább száz esztendőnek szakadatlan dokumentuma kell ahhoz, hogy őszintén és szeretettel a keblünkre fogadjuk. A proletárdiktatúra főkolompópai zsidók voltak. Ez hallatlan illojalítás, hallatlan vakmerőség és merénylet volt a nemzet ellen. Amikor a proletárdiktatúra megbukott, vártuk, hogy a zsidóság magába száll és ezi valamivel expiálni próbálja. Hiába vártuk. Ehelyett a zsidók deputációztak, a nemzeti hadsereg pesti bevonulását készlettették és a nemzeti eszme kerékötői voltak. Hogy ezek után a zsidó fajtól elragadtatva nem vagyunk az, ugyebár, természetes, kedves zsidó-liberális koponyájú urak??

Pogrom.

Le mberg, nov. 18. Denikin tábornok csapatai bevonultak Tamborba. A bolsevikiek a várost heves ellenállás után feladták. A bevonuló csapatokat rettenetes látvány fogadta. Az utcákon mindenütt akasztófák állottak. A lakosok jelentése szerint sok holttest már több mint hat hete lógott az akasztófán, a vörösek nem engedték leszedni. Roppant jellemző, hogy bár Tambor lakosságának a fele zsidó, a bolsevikiek által kivégzett több száz ember között mégis egy zsidó sem volt. Denikin csapatai természetesen itt is pogromot rendeztek. A tambort megszálló csapat parancsnoka felhívta a katonák figyelmét arra, hogy a tambori pogromot különös lelkiismeretességgel végezzék.

A Magyar Távirada Iroda jelenti, hogy Denikin csapatai Oreltől keletre további előnyomulásban vannak. —K.

Peyer Károly — miniszter???

Peyer Károly „elvtárs”, a kommunista agitátor, a letűnt tanácskormányok egyik oszlopa, miután négy hónapig Kun Bélával együtt ordította, hogy: „le a burzsujjal”, „le a magántulajdonnal”, most egy jó nagyot fordított köpenyegén és a nemzetközi zsidóság titkos „nyomására”, az ántánt szoknyájába kapaszkodva belépett a „reakciós” magyar kormányba.

Peyer saját bevallása szerint is nagyon kritikusnak találja a saját helyzetét, csak addig érzi magát úgy-ahogy biztonságban, amíg az antant Magyarországra ebben a tekintetben pressziót gyakorol; veszélyes vállalkozás — szerinte — valakinek egy külhatalom nyomásával miniszteri tárcát vállalni akkor, mikor mögötte nem áll egy erős párt! (Aki áll, az is legfőleg zsidó, mert szociáldemokrata munkás immár alig van!) — „Ha az antant befolyása gyengül, vagy ha rövidesen nem tudjuk a keresztény irányzatot megdönteni, (?) akkor a kormányba való belépésünk annyi, mintha öngyilkosságot követnénk el.” — (Ezek a kommunisták, mihelyt a saját személyük biztonsága is komoly veszélybe kerülhet, mindig nagyon „óvatosak” lesznek!!)

Peyer Károly teljes mértékben „megnyugtatta” a zsidókat: Egész minisztersége alatt (összesen hány nap?) mindig hüen fogja szolgálni a zsidóság érdekeit!!! — K.

Magyarországot megalázzák!

Nem fogjuk engedni! Tiltakozunk!

Sir Georg Clerk, az ántánt utasítására, kényszerített minket, hogy azokat az elemeket amelyek hazánkat már egyszer a romlásba vitték, megint bevegyük a kormányunkba!

Az egész nem egyéb mint: a zsidókérdés. A zsidók megvannak rémülve, veszélyesnek látják a jövőjüket.

A zsidó *töke* Párisban és Londonban mindent megtett! Háborút érzünk: szociáldemokraták és „liberálisok” helyet kaptak a kormányban; pedig az egész országban együttvéve szociáldemokrata és liberális mindössze annyi van — *ahány zsidó!*

Az ántánt beleavatkozik a belügyeinkbe. Miért hirdetik akkor, az örendelkezési jogot?

Hiába erőlködik az ántánt. A „koncentrációs” miniszterek nem életképesek. Az összes magyarországi keresztények a legnagyobb mértékben bizalmatlanok irántuk! Mire való az ilyen kíséret? Csak bajt okoz. Amint halljuk a tisztviselők sem akarnak nekik engedelmessékedni!

Az új miniszterek bármily rövid ideig lesznek is feül, sok bajt csinálhatnak: keresztények kárára, zsidók javára.

Mert kutyából nem lesz szalonna!

„Kiki a saját mesterségét folytatja, folytatja . . .”

Peyer Károly majd folytatja a Conti utcai zsidó testvéreivel aknamunkáját, titokban, ahogy lehet. *Bárzsi István pedig mint „igazság”-ügy miniszter, majd gondoskodik róla, hogy a kommunista vádlottak lehetőleg jól járjanak.* Ajánljuk a „koncentrációs uraknak”, hogy minél előbb mondjanak le. Higgyék meg, sokkal jobb lesz! A zsidóknak pedig csak annyit üzenünk: Jó lesz csendben maradni. Az, hogy *bizalmi embereik* a kormányban helyet kaptak, ne ébresszen bennük reményeket. Ezek az „urak” a magyar politikában csak mint „Dummer Augustok” fognak szerepelni. Jegyezzék meg maguknak, hogy a keresztény irányzatot Magyarországon nem lehet „an-golra tenni”. —K.

Jó hír.

Első munkás: — Pajtás, melyik fülem cseng?

Második munkás: — A bal.

Első munkás: — Tévedés: a jobb. Meglátod, te rossz hírt fogsz hallani, én meg jót.

Rikkancs (az utcán): — „Népakarat“, szenzációs kiadás!... Peyer Károly az ántánt parancsára miniszter lett!... Nagy pogrom Oroszországban!... „Népakarat“!

Első munkás: Na, pajtás, nem megmondtam, hogy te rossz hírt hallasz, én meg jót? —K.

A kormány átadásáról szóló államokmányok.

A hivatalos lap mai rendkívüli száma közli a kormányváltás kéziratait. Friedrich István volt miniszterelnök egyes minisztereihez intézett kézirataiban felmenti őket eddig viselt állásuktól és nekik ez alkalommal önzetlen és lelkes szolgálatukért köszönetét nyilvánítja. A Huszár Károly vallás- és közoktatásügyi miniszterhez intézett kézirata a következőképp hangzik: Nagyméltóságú

Huszár Károly
vallás- és közoktatásügyi miniszter
urnak

Budapest.
A vezetésem alatt álló magyar kormány a minisztertanácsnak 1919. évi november hó 24-én tartott ülésében a Nagyméltóságod mint miniszterelnök által alakítandó kormány javára lemondván, Nagyméltóságodat az elnökletem alatt működő kormányban viselt miniszteri állásától ezennel felmentem.

Ebből az alkalomból a hazának rendkívüli időkből, nehéz viszonyok között teljesített önzetlen és lelkes áldozatkészségéről tanuskodó szolgálatait, valamint azért az odaadó támogatásért, amelyben a kormányzás feladataiban engem támogatni szíves volt, Nagyméltóságodnak őszinte köszönetemet nyilvánítom.

Budapest, 1919. évi november hó 24-én.

Friedrich István s. k.

Az az okmány, amellyel Friedrich a kormányhatalmat Huszár Károlynak adja át, így szól:

Friedrich István miniszterelnök és a vezetésem alatt működő magyar kormány a minisztertanácsnak 1919. évi november hó 24-én tartott ülésében elhalálozta, hogy a kormányhatalmat átadja a Huszár Károly mint miniszterelnök által alakítandó kormánynak.

Huszár Károly miniszterelnök a hivatali esküt a minisztertanácsnak ugyanezen ülésén letette és az új kormány részére a hatalmat átvette.

Budapest, 1919. évi november hó 24-én.

Friedrich István s. k.
Huszár Károly s. k.

A hivatalos lap ezek után közli azokat a kinevezéseket, amelyeket Huszár mint miniszterelnök a kabinetjében helyfoglaló miniszterekhez intéz. Sir George Clerk jegyzéke, amelyben az ántánt nevében elismeri az újonnan alakult kormánynak, a hivatalos lap ma reggeli vendég kiadásának nem hivatalos részében jelent meg.

Mit csinál a lakáshivatal.

— A körözött zsidó kommunista tovább lakhatik az elkommunizált lakásban, a keresztény pedig szűkséglakásban huzódik meg. — Hogyan „dolgozik“ a lakáshivatal. —

Frenreisz Antal fővárosi jónevű keresztény kávéháztulajdonos a zsidó-diktatura előtt megvette a Múzeum-kávéházat a ház tulajdonosától azzal a kikötéssel, hogy a házból legközelebb megüresedő lakást ő fogja bérbevenni, mert eddigi, könnyű lakása nem volt megfelelő. A zsidó-diktatura kitörése után Párty szeptesi püspök elköltözött s így egy háromszobás lakás megüresedett, melyre Frenreisz azonnal bejelentette igényjogsultságát. A lakást meg is kapta. Az örökösökkel a butor vételárára nézve megegyezett és április 4-én be is költözött a lakásba.

Azonban alig hogy beköltözött Frenreisz, a zsidó „Vörös Pajtás“ görbeorru és löcslábu maszlaglótársa, a Pauker-ből a koronáért Pók-ra kiborotvált és kikéfélt kommunista-betyár — dr. Pók Ödön — kiakarta terrorizálni Frenreisz a lakásából. A bolsevik-zsidó letartóztatással, forradalmi törvényszék elé való állítással akarta Frenreisz lakásának otthagadására bírni. Frenreisz neje felkereste erre az ismert másik bolsevik-zsidót — Somlót, — aki helyben hagyta Frenreisz bentlakását.

Azonban nem hiába zsidó és bolsevik-muffi — Pauker-Pók Ödön dr. Nem nyugodott bele, hogy a keresztény birja jogos lakását: Frenreisz a VIII. kerületi munkástanácshoz idéztette, hol egy vörösnek azon érve, dacára, hogy „Pók elvtárs sokat tett a diktatura érdekében“, a munkástanács, majd a kiküldött bizottság is Frenreisz javára döntött.

Mit csinál ilyenkor egy zsidó? Pláne, ha bolsevik. Ha az első lépcsőn kilöki — feljön újból a hátulsón. Egy szép napon száguldó, porfelhős autón érkezik a ház elé Pauker-Pók kommunista zsidó két másik löcslábu, kajlafülű „elvtárssal“, akik minden további nélkül kiállítottak egy igazolványt, hogy Frenreisz az Országos Tuberkulózis Bizottság helyiségéből kap lakását két szobát, a jelenlegi lakását pedig egy nap keretén belül köteles elhagyni és onnét kihurokolni. A zsidó bolsevik gazemberség ekkor már legdrágábban tombolt — mit tehetett mást Frenreisz Antal keresztény testvérünk, — kiköltözött, helyét pedig elfoglalta a bolsevik zsidó Pauker-Pók Ödön az egész mispóchéval...

... Fordult a kocka — és megbukott a zsidó-uratom. Frenreisz elvbarátunk első teendője volt a diktatura sérelmes lakásrendelkezésének revízióját kérni. Meg is tartották ez ügyben a tárgyalást és az elnöklő bíró kihirdette a jogos és megfelelőbbé tehető itéletét: Pauker-Pókék záros határidőn belül kötelesek a lakást Frenreisz Antalnak átadni. Frenreisz Antal boldogan sietett

haza: végre, annyi sok hercegné után a lakás ismét az övé...

Alig melegegett meg azonban az ő otthonában, egy hivatalos leiratot kapott Borsos miniszteri biztost aláírásával mely szerint a megmásíthatatlan és felbevezhetetlen bírói ítélet hatálytalanított a két lakásbehelyezés a diktatura alatt történt a jelenleg fennálló állapot marad továbbra is érvényben. **Vagyis, magyarul: Pókék, a bolsevista zsidók megmaradhatnak tovább is abban a lakásban, amelyet terrorral kommunizáltak el maguknak a diktatura idején.** Frenreisz Antal, a becsületes, megbízható keresztény polgár továbbra is két szobán fog keresztülmenni (más irodán), hogy kis szobájába mehessen és meghuzódhasson. Frenreisz azonban újból kereste igazát egy rendkívüli tárgyaláson, hol a fenti előzmények dacára — kérését újból elutasították!...

Valóban érthetetlen előttünk a lakáshivatal eljárása, amely szembe helyezkedik egy „megfellebbezhetetlen“, jogerős ítélettel...

És míg Frenreisz Antal kicsi szobájában meghuzódik családjával, addig a zsidó Pók felesége huzza vigan a „Népszavá“-tól férjének, a körözött kommunista-nak havi 880 K-ás fizetését.

Remélhetőleg nemsokára Hajmáskérre kerül az „elvtárs“ ur is — a többi pájeszes elvtársakkal...

De hogy mi lesz Frenreisz Antal lakásával, azt Borsos úrtól szeretnők komolyan tudni. Mert „igy“ ez nem mehet tovább!

△

A koncentráció lerontja tekintélyünket.

— A külföld lenéz minket! —

Egy országnak erejét, politikájának helyességét, megbízhatóságát a legpontosabban és csalhatatlanul megmutatja pénzének a külföld előtti „tekintélye“.

Mikor a keresztény éra meg erősödött, valutánk árfolyama javulni kezdett. Még inkább javult, midőn elterjedt a hír, hogy a románok kivonulnak. Tetőfokát érte el valutánk külföldi jegyzése a Horthy bevonulását követő napokban, 100 magyar koronáért 140—150 osztrákot is adtak. Mihelyt azonban a koncentrációs kormány megalakulásának híre elterjedt, a magyar korona 10—20 százalékot azonnal esett.

A világbörze, ez a csalhatatlan szezimográf azt mutatja, hogy a keresztény iránytól való legkisebb eltérés is Magyarországnak: abszolút rossz.

—K

Horthy Miklós — vázsonyi vilmos.

Az egyik ősi magyar család gyermeke, aki becsülettel szerzett magának tekintélyt, a másik a zsidó hódér fia, aki reklámmal és öblös szájjal verkedett ki nevet magának.

Az egyik a háboruban kockáztatta életét és véréit, a másik pedig aközben szerezte a százazreket s növelte szerettel becézett pocakját.

Az egyik megsebesülve sem hagyta el parancsnoki hajóját, a másik sietve otthagyta az országot, amint égett kissé a talaj.

Az egyik a kommunizmus alatt magyar hadsereget adott az országnak, a másik pedig csupán turistáskodott.

A kommunizmus legyőzése után a legönfeláldozóbb munkával megmentette az országot egy részét az idegen inváziótól, a másik pedig ugyanakkor szótartat intézett a néphez a zsidóság megmentésére.

Az első bátor katona, aki ide-álokért él és hal, a második pedig „reklámnak“ minősítette azt, ha valaki harctérre megy.

Az első idegenben is dicsőséget szerzett a hazáért, a másik itthon is csak szidni és gyaláznit tudta azt.

Az egyik rendet és fegyelmet terjesztett, ahol csak megjelent, a másik zavart és felfordulást.

Az egyik kommunista rablók ellen küzdött, a másik őrangyal volt a hadsereget csalo zsidó-asszonyoknak.

Az egyik sohasem dicsőítette magát, a másik pedig csöcselék tapsaiból szerett volna templomot építeni magának.

Az egyikről azt mondják, hogy reakciós és mégis minden katonája tűzbe ment volna érte, a másik nagy demokrata és mégis mint miniszternek első dolga volt 80.000 koronás autóbili rendelni a maga számlájára.

Az első mindig a hazájára gondolt, a másik pedig csak a Terézvárosra.

Az első magyar volt, a másik zsidó.

Az egyik Horthy Miklós, a másik vázsonyi vilmos a weissfeld.

Furcsa,

hogy két Szabó dolgozik az állam műhelyében. Csak aztán suszter munkát ne végezzenek.

Furcsa, hogy a „8 órai újság“ „Virradata“-kor jelenik meg.

Furcsa, hogy mi a csehekől várunk szenet, amikor Prágában szénhiány miatt bezárják az iskolákat.

Furcsa, hogy a royalisták a királyság visszaállításáért küzdenek, de nem jelölik meg a király személyét. Pedig a királyság eszméje és a király személye egymástól elválaszthatatlanok. Nem lehet a nemzetnek számban macskát árulni, amikor — királyról van szó.

Furcsa, hogy Vázsonyi mégsem lett miniszter. No, ja! Ha ő a megtiszteltetés elől Svájcba menekül!

A terroristák akasztófán — Peyer Károly kormányon.

Régen volt: ... Utazik a zsarnok császár. Egy városban együtt találja a bírakat. Két orgyilkosra mondják ki a halálos ítéletet. És a zsarnok császár az egyik gyilkost engedi kivégezni, a másikat pedig kiszabadítja, sőt: egy bírót elcsap s a gyilkost helyébe teszi — bírónak. Jól tudja a császár, hogy mit tesz: vannak az ő városában is mindenre kész orgyilkosok. Ajánlatos úgy cselekedni, hogy a gyilkosok odahaza nyugodtak legyenek, mert bizony, különben félelmükben egy szép napon őt magát is megölnék.

Most: ... Magyarországon van Sir Clerk... A kereszténység nagy, nagy ítéletet készül mondani... De Sir Clerk int a kezével: „ezeket vihetik, elítélhetik, felakaszthatják”... És int megint: „ezeket meg vigyétek, tegyék meg miniszternek...”

Megdöbbenő a parancs, de követni kell!... De vajon kellett-e követni?

Furcsa, a kommunizmus alatt sohasem hallottuk, hogy Peyer Károly az ő kedves *elvtársait és testvéreit*, a „bátor” terroristákat, lebeszélte volna a gyilkosságaikról. Sőt ő és a Lenin-fiúk mindig közös „elvekért” küzdöttek. Érdekes: a terror-fiukat felakasztják, Peyer Károly pedig miniszter lesz. Hol itt a ráció? Ugy látszik, hogy a törvények nem szólnak mindenkire egyformán!
—K.

Egy keresztény kereskedő a zsidókról.

Hozzászólás a zsidókérdéshez.

Magyarországon úgy volt, eddig, hogy amikor a zsidó csecsemő a világra jött, az olcsó pénzen megvásárolt magyar dajka nyugtatta neki emlékét. A zsidó nő nem szívtatta szépségét még a saját fajával sem. Tisztaságot magyar kezek teremtettek nekik. Magyar eseléd leste minden gondolatukat. Magyar gazda vetett nekik búzát, amelynek javát: a fehér kenyeret zsidók ették meg. Magyar munkás építette házaikat. A verejtékes munka mindenütt a keresztényeké. Munkánk eredményét, gyümölcsét azonban ez a betolakodott faj foglalta le a maga számára és ha juttatott valamit saját munkánk gyümölcséből, azt alaposan megfizette velünk.

Lehetséges-e az, Szerkesztő Ur, hogy ez a faj tovább erősödjék a keresztények vérén? Lehetséges-e még most is, hogy a zsidók cselédeiké, szolgálkák, kizsákmányolताikká tegyék a magyarokat, a keresztényeket akkor, amikor mi sohasem csináltunk cselédet belőlük? Azt hiszem, abban egyetért velem a Szerkesztő Ur és viszont minden felébredt keresztény magyar egyetért a Szerkesztő Urral, hogy csak szigorú törvényekkel tehetjük ártalmatlanná ezt az országunkat megsanyargatott, élődsi fajt.

Nekem is volna néhány szerény gondolatom és örvendenék, ha használnék valamit vele a jó ügynek.

Mondja ki a törvényhozás, hogy zsidó ember semmiféle munkára se alkalmazhasson keresztény férfit vagy nőt. Az elkövetett szörnyű bűnökért megérdemlik a zsidók ezt a kiközösítést a keresztény magyar társadalomból. Legyen csak a zsidó faj teljesen a saját fájára utalva. Építse ő maga aházát, termeljen maga a saját számára búzát.

Ha nem lépünk fel velük szemben a legkérelmezhetőbb szigorral, újra torkonragad minket ez a gyilkos faj, amint beheged egy küssé a sebünk. Ha mi nem fogunk

olyan erősen össze velük szemben, mint ahogyan ők sorakoznak fel ellenünk, akkor megérdemljük a legcsufosabb halált. Igen, ezt érdemi az, aki még most sem akarja látni, hogy ennek a fajnak az élete állandó szervezkedésből, ravaszkodásból, gonoszkodásból állott ellenünk, az életünk ellen, amióta megnyitottuk nekik vendégszerető hajlékunkat. Úgyhogy lassanként egészen szolgálkák lettünk a zsidóknak.

A kereskedelem összeomlásától félnek sokan, ha irgalmatlanok leszünk azokkal szemben, akik a becselenségig aljasították ezt a foglalkozást. Ha a keresztény ember a keresztény kereskedőt pártolja, akkor nem kell félni a magyar kereskedelmet. Sőt, csak így lesz ez újból becsületes foglalkozás. Vissza kell ebbe vinni a tisztességet, a keresztény eskölcset. Olyan emberek kezébe kell adni a kereskedelmet, akik nem a csalásra, mások kizsákmányolására használják fel ezt a foglalkozást, hanem embertársaiknak a szükségleteit keresztényi becsületességgel akarják kielégíteni.

Amilyen irgalmatlanok voltak velünk szemben ők, amikor minden hatalmat a kezükbe ragadtak, ugyanolyan irgalmatlan kézzel kezeljük mi is a korbácsot, hogy elhagyják atyáink földjét a kufárok, akik ezt a becselenség földjévé akarták aljasítani.

Egy magyar kereskedő.

Az Ébredő Magyarok Egyesülete folyó őr 30-án, vasárnap d. e. 1/2-11 órákor a Vigadó termeiben nagygyűlést tart.

Tárgy:

1. A zsidókérdés.
2. Veszedelemben a keresztény nemzeti irány.
3. Állásfoglalás, védekezés.

Kié a dicsőség?

Az „Aradi Újság”-ban megjelent a románok cenzurálásával. Ha külön olvassuk a strófákat, akkor magyarellenes vers, de ha együtt olvassuk az I. és II. strófa sorait, akkor kiderül a színmagyar igazság.

I.
Éljen soká országszerte
Popcsicsónak híres tette,
Áz Isten bő áldása
Romániát látogassa
Örvendezzen nagy hírének
Piros, sárga, kék színének
Ferdinándnak hősi tette
Éljen vitéz harci tette

II.
Á vitéz magyar nemzetség
Legyen guny és nevetség,
Szálljon Magyarok reátok
Ezer éves ősi átok
Á magyarok nemzete
Vesszen emlékezete
Ássa sirját magának
Á magyarok hadának.

Riport a nyulacskáról.

Unalmasnak találta a mezőt a nyulacska. És egyet gondolt: Elmegyek az emberek közé szerencsét próbálni. S legott ügyesen maszkirozva, nagy füleit elrejtve, autóba ült s egy nagy palota elé hajtatott.

A palotában magas urak beszéltek, vitatkoztak. Nyulacska figyelt s végre ő is szóra nyitotta ajkait. Mindent kritizált. Mindenkit bántott és aztán várt. Sokan ellene szóltak, de nyulacska visszagondolt a vadász puskájának dördülésére, az ebek fogainak csattogására és az urak fecsegéseit fel sem vette.

Aztán konflisba ült és egy nagy hivatal elé hajtatott. Leült a közelben levő főnöki íróasztal mellé s egyszeriben látta, hogy itt az emberek háta görnyedt, szeme kiégett s hajlongva jönnek feléje. Nyulacska a kését kezdte fenni egyiknek a kisujján, erre az a másik kisujját is odatartotta. Nyulacska felbátorodott s a mellette ülőnek a hátán vágott szét egy hasab fát, hogy a kandallóba vesse. Rendben volt. Nyulacska vette a kabátját és gyalog ment a szomszédos munkásműhelybe, mert ő vala a munkásvezér.

Ott hódoló pillantások fogadták, pedig ép husvét ünnepe volt és a kergeskező családapák ilyenkor a fészekbe vágyódnak, ahol fehérkötényes, szelidarcu nő és jámbor kisgyermekek ülnek. De a nők most itt voltak és arcuk nem volt szelid, hanem vad és durva, mert munkásgyűlés volt hirdetve és nyulacska tegnap százezer példányban nyomatta ki a röpiraton, hogy szívéből a békeséget minden munkás dobja ki.

Végre nyulacska megunt a itt a vándorlást. Magában megvetette az embereket és azt gondolta: Ime én, az oroszlan! S tovább ment egy országgal.

Ismét autóban egyenesen a nagy palotába. Közibük vágott nyers szavával s végigsuhogtatta ostorát fölöttük. És várta, hogy ismét bámulják bátorságát, mert nem jutott többé eszébe az ebek fogainak csattogása a mezőn.

Egyszerre érezte, hogy tiz kéz is nyul feléje. Egyenesen füleit huzzák ki s ő röpül, röpül a légen át.

Szégyenében és haragjában majd elájult. Egy lépcsőn találta magát. A hivatal lépcsőjén. Dült arccal lépett a kultura napszámokai közé s packázva szólt hozzájuk. A legelső, akivel szobor

állt, galléron fogta s ő ismét kint volt.

Ekkor vérborult szemmel a munkásműhely felé tartott, hogy feluszítsa őket az ország ellen, mindenki ellen s ő maga ordítsa a bolsevik-himnusz.

De itt csodálkozó arccal fogadták. Rendes, tiszta volt a ruházatuk, nyugodt a tekintetük s a nők szemében ott égett a hűség és szeretet, a férfiakéban pedig az önbecsülés tüze.

Ekkor vette észre nyulacska, hogy két hosszú füle: a gyáva-ság jelvényei, kilógnak.

Tépett ruhában panaszkodott egy vándornak az utszélen a sors forgandóságáról.

Kérdezed, miért ez a változás? — Az előbb a félemberek, most pedig az egész emberek országában jártál — felelt a vándor.

Nyulacska pedig az árok szélén a fü közé bujt s remegve vett észre egy vadászt, aki a vállán puskát cipelt.

Binominis.

**Keresztény ember
csak keresztény cégnél
vásároljon!**

HIREK.

A nemzetgyűlési választások napját, amelyet a magyar kormány az 5984/1919. M. E. számú rendelettel 1919. évi december hó 21-ikére állapított meg, 1920. évi január hó 25-ikére áthelyezi.

Uj egyetemi és főiskolai tanári kinevezés. A hivatalos lap mai száma jelenti, hogy a miniszter-tanács dr. Horváth Mihály és dr. Kopits Jenő egyetemi magántanároknak az egyetemi rendkívüli tanári címet adományozta. A kultusz-miniszter dr. Kogutovics Károly egyetemi magántanárt a budapesti polgári iskolai tanárnőképző főiskola földrajzi tanszékére a VI. fizetési osztályba kinevezte. Ugyan-ezen főiskola vegytan-ásványtani tanszékére dr. Jugovics Lajos egyetemi tanársegédet és történelmi tanszékére dr. Závodszy Levente főgimnáziumi tanárt nevezte ki.

Uj bomlás a szociáldemokrata-pártban Cizmádia és Takács a földmunkások szövetségének többi vezetőivel együtt kiléptek és hirszerint új szociáldemokrata (humbug)-pártot fognak gründolni.

Magyar Reneszánsz-Társaság címmel keresztény művészi egyesülés alakult, amely céljait a magyar zene-, ének-, szín-, író- és festőművészet fölkarolásait tűzte ki. Céljük a nemzeti emlékek, hagyományok ápolása és a tiszta művészet kultusza. — A Magyar Reneszánsz-Társaság nagyarányú jótékony célú hangversenyt tart nov. 30-án a Zenakadémián 6—8 óra között. Jegyek kiadóhivatalunkban kaphatók.

Új tejigazolványok ezentúl csakis a meglévő tejigazolvány alapján fognak kiadni úgy a lisztbizottságnál, mint a közp. tejhivatalban.

munkában a vörös betyárok. A Hajmáskérre internálódó vörös betyárokat — akik csak nemrég szélvészsebesseggel száguldó autókön pöffeszkedtek és kiröhögtek a napokon keresztül ácsorgó, nincstelen, szegény prolét — nem sokára *munkára* fogják. Hajmáskéren már be is rendezik a műhelyeket, hol az elvtársak tovább folytathatják a „szociális termelést”. Remélhetőleg Preusz Mór (Porosz Mihály) elvtárs sem fog hiányozni a „Marx-műhelyből”...

A „Hangya” ma tartotta első közgyűlését a zsidók szovjeturalma óta; a közgyűlésen ünnepelte fennállásának huszadik évfordulóját. E ritka jubileumot 4 millió koronát kitevő három nagy alapítvánnyal tette emlékeztetővé. A „Hangya” 1918. évi mérlegét 670.071 K tiszta nyereséggel zárta le.

A villamosok új közlekedési ideje. A budapesti egyesített városi vasutak igazgatósága a mai naptól új körforgalmi relációt léptetett életbe, amely a budai Dunaparton, Margit-hidon, Lipótköruton, Vilmos császár-uton, Muzeum-köruton, Várház-köruton, Ferenc József-hidon és megfordított irányban fog közlekedni a mai naptól. A forgalmi időt egy órával leszállítják, vagyis a kocsik bevonása este 7 órakor veszi kezdetét és 8 órakor az összes kocsiknak már a kocsiszímben kell lenniük.

Az új sajtófőnök. A minisztertanács a miniszterelnökségi sajtóosztály élére Bonitz Ferenc miniszteri tanácsost nevezte ki. Bonitz Ferenc személye már egymagában garancia, hogy a miniszterelnökségi sajtóosztályon a keresztény szellem tovább fog uralkodni. Szívből üdvözljük a keresztény eszme régi harcosát új, diszes állásában.

Csapataink mindenütt elérték a Tiszát. A román csapatok teljesen a Tisza mögé vonultak vissza. A nemzeti hadsereg csapatai egész vonalában elérték a Tiszát.

A budapesti államügyészség felhívja azokat, akik valamely bolsevista bűncselekményről, gyilkosság, rablás, zsarolás, magánlakásértés, izgatás büntette stb. tudnak, hogy az a budapesti államügyészségen (V., Markó-utca 27., I. em. 17.) jelentsek fel.

Gróf Tisza Istvánt Pogány József, a Népszava munkatársa, Kéri Pál („Az Est”) és öt társa gyilkolta meg. A rendőrség fáradszónak nyomon követésének köszönhető, hogy végre sikerült a tetteseket kézrekeríteni. A rendőrségen tett vallomás szerint Tisza szobájába Pogány József, Sztanykovszky Tibor, Dobó István és Horvát-Sanovics mentek be,

Gaertner az előszobában, Hüttner az udvaron, Csernyák százados a kapuban tartotta fenn az összekötést. Kéri Pál pedig az utcán járkált fel és alá. Sztanykovszky és Hüttner vallomásai alapján Fényes Lászlót is őrizetbe vette a rendőrség. Erre különben még legközelebb visszatérünk.

A csendőrség letartóztatott egy új kommunista gyilkost és a budapesti államügyészség fogházába szállította be Neimayer Nagy Géza terroristát, aki egyik főteltese volt Fery Oszkár altábornagy meggyilkolásának. Neimayert Szilassy államügyész nyomában ki is hallgatta.

Munkáskérdés. — Zsidókérdés.

— A bolsevizmus ellenszerei. —

Talán egy kissé paradox gondolat ma, a magyarországi bolsevizmus bukása után ennek a rettenetes társadalmi rothadásnak az ellenszereiről írni, de ha jól megfontoljuk, talán ma tudjuk csak igazán felfogni a bolsevizmust a maga jelentőségében s ma tudjuk megállapítani azokat a medicinákat, melyek alkalmazásával lehetetlenné válik az ilyen rettenetes társadalmi sebfelszakadása.

Mióta Európában a munkásmozgalmak kiléptek a gazdasági jellegből s a harc politikai térre is áttevődött, azóta kísért a proletárralom réme, bár nem olyan éies és határozott alakban, mint mióta Lenin azt Oroszországban megvalósította. A tömegmozgalmak kísérő jelenségei voltak, hogy egyes vezérek sokszor egyéni érdekeiket tartván szem előtt, akár hasznos volt az a tömegre, akár nem, mennél nagyobb hatalomra igyekeztek szert tenni ilyen volt a magyarországi proletárdiktatura is, amikor láttuk, hogy a legszélsőbb forradalmiságba csapó osztályelmélet nemhogy meghozta volna állítólagos eredményét, a társadalom boldogulását, hanem a nyers erőszakra támaszkodva bebizonyította éppen az ellenkezőjét és rohant maga lejtőjén, amíg be nem következett az összeomlás. Láttuk, hogy a fanatizált tömeg hogyan emelt vállaira néhány forradalmi jelszavakkal dobálózó demagógot és ma, amikor az erkölcsi és gazdasági minuszait számítjuk össze a diktatúrának, ma nem lehet más meggyőződésünk, mint az, hogy a munkásosztályt többé ilyen va banque-játékba belevinni nem lesz lehetséges.

A munkástömegeknek ezután az alapos lecke után be kell látniuk, hogy amíg a társadalmi

fejlődés minden zökkenő nélkül át nem megy abba a stádiumba, melyben a marxi elmélet, a kollektív termelés megvalósítható, addig csupán gazdasági küzdelmek lesznek jogosnak mondhatók. A társadalom már mai állapotában is a dolgozók demokráciája s ebből következik, hogy az általános szellemi és erkölcsi nemesülés után (ami pedig nálunk még nagyon messze van), annak idején a munkásság minden álma megvalósul.

Éppen ezért nagyon elszomorító, hogy a munkásság egyes töredékei ma is azokon a vizeken hajóznak, melyek közös ügyüket annyira zátonyra vitték. Mert el nem vitatható, hogy a munkásmozgalom a bolsevizmussal alapos hajótörést szenvedett, amennyiben okot szolgáltatott a reakció visszatérésére. S hogy ez meg nem történt, hogy a vörös terrort nem váltotta fel a fehér, ez annak a következménye, hogy a munkásság ellenfelei belátják és mérlegelik azokat a kényszerűségeket, melyek a munkásságot a diktatúrába kergették. Másrészt pedig sarkalatos igazság az, hogy a társadalom gazdasági és erkölcsi jobbléte társadalmi együttműködés és társadalmi béke nélkül el sem képzelhető.

A munkásságnak meg kell adni erkölcsi nivójához mérten a tisztességes megélhetését. Meg kell adni a tanulás és szellemi nemesedés minden lehetőségét. Amikor ezt hangoztatjuk, nemcsak a város, a gyár, a bánya dolgozóira gondolunk, hanem a földet megmunkáló tömegekre is. Iskolát, könyvet, zenét kell adni a munkásságnak, mindazoknak, akiknek szükség van rá. A mi boldogtalan országunkat azért éri annyi tragédia, mert — valljuk be

őszintén — a tömegintelligencia igen alacsony fokon áll.

Pedig minden szerencsétlenségünknek alapja ez. A letűnt korszakok gyászos politikája a munkásosztályt egy állati sorsban élő, aranyat izzadó masszának tekintette. Ez váltotta ki a másik véglelet, a proletárdiktatúrát. A rajtunk átviharzott példákon tanulva, más nem jöhet most, mint a megegyezés, béke és együttműködés.

És még egyet. A zsidókérdés megoldásával nagy lépést fogunk tenni a munkáskérdés megoldása felé is. A zsidó tőke és az egész zsidóság meghódította az anyagi eszközök nagy százalékát, ami nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a társadalmi különbségek annyira kiegyenlítődjenek. Amint még fog szűnni a mi társadalmi életünkben az a rettenetes kalmárszellem, mely, sajnos, legjobban mai napság dühöng és nem lesz mindenkinek szent célja a mindenáron való, mielőbbi meggazdagodás, akkor jobb sorsba jutván a munkásság, megértéssel és belátással minden kérdés simábban lesz elintézhető.

A bolsevizmus ellenszere tehát a felvilágosult, jól fizetett, jelszavaknak be nem dülő, testileg, szellemileg egészséges munkásosztály.

Oláh Árpád.

PROPAGANDA-célokra elvbarátainktól — de csak elvbarátainktól — adományokat elfogadunk!

Szerkesztői üzenetek.

▽

M. A. Elég jó dolog, de már nem aktuális. Legyen szerencsénk máskor is. — O. I. A helyesírással is hadilábon áll. — *Többeknek.* „Mi lesz a zsidókkal?” című röpirat 2. száma most készül. Türelmet kérünk. — *Tisztviselő.* Az idea tényleg jó, de a gyakorlati kivitele nehézségekbe ütközik. Mi is majd gondolkodunk föllette. — *D. A. Miskolc.* Az antant nem a zsidókat, hanem a zsidó kapitalizmust védi. Erről legközelebb írunk.

Hazai történetünk minden lapja bizonyítja, hogy országunkat ezer éven keresztül egyetemes politikai magyar nemzet hazájának a kereszténység tanítása, kulturája, civilizációja tartotta meg. Vissza tehát a kereszténységhez! Vissza Krisztushoz! *Vermes Gyula.*

A „Népakarat” a dolgozók lapja.

APRÓHIRDETÉSEK.

Minden szó egyszeri beiktatása 50 filler. A legkisebb hirdetés 5 koronába kerül.

Keresztény magántisztviselő, komoly, megbízható munkaerő, ki az összes irodai teendőket önállóan dolgozik, biztos állást keres. Vidékre is megy. Címe a kiadóban.

Tisztességes és megbízható keresztény házmester házmeisteri állást keres. Cím a kiadóban.

Nagy üzlethelyiség berendezéssel együtt, forgalmas helyen azonnal eladó. Cím a kiadóban.

Finom parafingyertya kisebb-nagyobb tetelekben, azonnal átvethető. Cím a kiadóban.

Eladó diszmagyar kard 1700-ból való, nemes család tulajdona 1500-ból, megvételére kizárólag csak olyanok pályázhatnak, akik ereklüként fogják megbecsülni. Bővebbet a szerkesztőségben.

Fiatal keresztény házaspár butorított szobát keres. Cím a kiadóban.

Menekült keresztény úrileány, kinek Pesten senki ismerőse vagy rokona nincsen, állást keres. A német nyelvben perfect, ért gépiráshoz is. Esetleg gyógyszerárban pénztárosnői állást is elfoglalna. Cím a kiadóban.

Bene János keresztény hírlapíró szenzációs röpirata

Mi lesz a zsidókkal? újra megjelent. Kapható minden lapterjesztőnél és a kiadóhivatalban 2 koronáért.

Wagner Antal szerkesztő szenzációs röpirata:

A bolsevik zsványok aknamunkája Magyarországon.

Második bővített kiadása — lapunk minden bizományosánál és árusítójánál kapható. Ára 1 korona. Agitációs célokra szerföltöt alkalmas. Minden keresztény magyar kezében szeretnők látni.